

בש"פ 2304/15 - מדינת ישראל נגד ראיד גביש, עומר אגבאריה, מוחמד רחאל, אמיר טאהא

בבית המשפט העליון

בש"פ 2304/15

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. ראיד גביש
2. עומר אגבאריה
3. מוחמד רחאל
4. אמיר טאהא

בקשה שנייה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ד בניסן התשע"ה (13.4.2015)

בשם המבקשת: עו"ד מורן פולמן

בשם המשיב 1: עו"ד גיל דביר; עו"ד תומר שוורץ

בשם המשיב 2: עו"ד אברהם ח'ורי

בשם המשיב 3: פטור מהתייצבות

החלטה

בקשה להארכת מעצר שנייה של המשיבים, לפי 21#; ל21#; (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

בנוגע למשיבים 3 ו-4 ניתנו החלטות נפרדות. המשיב 3 נתן את הסכמתו לבקשה להארכת המעצר, ועל כן הוריתי ביום 13.4.2015 על הארכת מעצרו ב-90 ימים, או עד למתן פסק הדין בעניינו, לפי המוקדם. אשר למשיב 4, תסקיר המעצר בעניינו טרם הוכן, ולפי בקשתו מתן החלטה בעניינו יעוכב עד לאחר קבלת התסקיר, ובינתיים הוריתי על הארכת מעצרו עד להחלטה אחרת.

החלטה זו עוסקת, אם כן, במשיבים 1 ו-2 בלבד.

האישום והליכי המעצר

1. ביום 14.4.2014 הוגש כתב אישום נגד המשיבים יחד עם שני נאשמים אחרים (להלן: הנאשם 5 והנאשם 6, יחד יקראו כולם הנאשמים), אשר תוקן לאחר מכן פעמיים.

לפי כתב האישום המתוקן, בראשית שנת 2014 נדברו ביניהם המשיבים 1 ו-2 לייבא סמים לישראל. לשם כך רכשו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ-12 ק"ג מסוחר סמים לבנונים. המשיב 1 עמד עם הסוחרים בקשר במטרה שיעבירו את הסם לישראל דרך ירדן, והמשיב 3, שהיה בקשר עם המשיב 2, היה אחראי על הפעלת בלדרים שידאגו להעברת הסם מירדן לישראל. ביום 26.2.2014 הועברו הסמים לירדן והגיעו לידי בלדר ירדני, שתפקידו היה להעבירם לידי הבלדרים הישראלים. לשם ביצוע ההעברה עמדו המשיבים 1 ו-3 בקשר טלפוני ישיר עם הבלדר הירדני. ביום 10.3.2014 העביר הנאשם 6 לבלדר הירדני כרטיס סים ישראלי לשם קידום עסקת הייבוא. בין התאריכים 12-22 במרץ 2014 נעשו מספר ניסיונות לתאם מועד ולגייס את הכסף הדרוש לביצוע עסקת הייבוא, בהם היו מעורבים המשיבים 1 ו-2 והנאשם 6. לבסוף הוחלט כי המשיב 4 יבצע את החדרת הסמים לארץ יחד עם הנאשם 5. לצורך ביצוע העסקה הסיע המשיב 3 את המשיב 4 והנאשם 5, ברכב ששכר המשיב 2, אל גדר הגבול עם ירדן. בהגיעם לגבול, קיבלו לידם המשיב 4 והנאשם 5 את הסמים בשני תיקים ומשהחלו לחזור נעצרו על ידי כוחות המשטרה כשברשותם הסמים.

עקב כל זאת יוחסה לנאשמים כולם עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע - לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); למשיבים יחד עם הנאשם 5 יוחסו עבירות של ייבוא סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית - לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה), בצירוף סעיף 29 לחוק וסעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודה, בצירוף סעיף 29 לחוק; ולנאשם 6 יוחסו עבירות של ניסיון לייבוא סם מסוכן, ניסיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בלבד וסיוע לייבוא סם מסוכן - לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודה, בצירוף סעיף 25 לחוק, וסעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודה.

2. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר הנאשמים עד לתום ההליכים נגדם. בבקשה נטען לקיומן של ראיות לכאורה ועילות מעצר. הוזכר גם העיקרון המנחה שהותווה בפסיקת בית משפט זה, לפיו הכלל בעבירות יבוא וסחר בסמים מסוכנים הוא מעצר עד תום ההליכים. כן צוין עברם הפלילי של המשיבים.
3. בדיון שהתקיים ביום 1.5.2014, הסכימו המשיבים 2 ו-4 לקיומן של ראיות לכאורה ובית המשפט קמא הורה על מעצרם עד החלטה אחרת, תוך שהוא מפנה אותם לעריכת תסקיר מעצר. החלטה זאת ניתנה לגבי המשיבים 1 ו-3 בדיון שנערך ביום 18.5.2014.
4. בתסקירי המעצר שהוגשו לבית המשפט קמא בנוגע למשיבים 2 ו-4, לא המליץ שירות המבחן על שחרור לחלופת מעצר.
5. ביום 18.6.2014, לאחר קבלת התסקירים ושמיעת טיעוני הצדדים בעניין, החליט בית המשפט קמא (כב' השופט ע' עיילבוני), כי מאחר שלא הוצגה לגבי המשיבים 2 ו-4 חלופת מעצר שיש בה כדי לאיין את מסוכנותם, יש לעצור אותם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.
- בתסקירים שהוגשו לבית המשפט קמא בנוגע למשיבים 1 ו-3 צוין כי רמת מסוכנותם גבוהה וכי אין המלצה לשחרורם לחלופת מעצר. לאור זאת, בדיון ביום 19.6.2014, הסכימו המשיבים 1 ו-3 למעצרם עד תום ההליכים. בהתאם, הורה בית המשפט לעצור גם אותם עד לתום ההליכים נגדם.
6. ביום 11.1.2015, האריך בית משפט זה, בהסכמת המשיבים, את מעצרם ב-90 ימים החל מיום 14.1.2015 (בש"פ 72/15, השופט מלצר). כן הורה למדינה להשלים את המצאת כל חומרי החקירה בתיק לידי הסנגורים בתוך 30 ימים, וקבע שאילו לא תעשה כן, יהיו המשיבים רשאים להציע חלופות מעצר הדוקות ולבקש עריכת תסקירי מעצר לגביהם, שיונחו בפני בית משפט זה בעת שתוגש לו בקשה נוספת להארכת מעצר.
7. בחלוף 30 יום מהחלטת השופט מלצר, המשיבים 1, 3 ו-4 הגישו בקשות לעיון חוזר בהחלטת המעצר ולעריכת תסקיר. בקשותיהם נדחו על ידי בית המשפט בנימוק שכלל חומרי החקירה הועברו לידי ההגנה, אך תוך קביעה שיוכלו לפנות בבקשה לעריכת תסקיר לבית המשפט קמא, לאחר שציעו חלופות מעצר הדוקות.
- המשיבים 1 ו-2 פנו לבית המשפט קמא, וזה הורה ביום 12.3.2015, בהסכמת הצדדים, על הכנת תסקירי מעצר לגביהם, אשר יובאו בפני בית משפט זה במסגרת הבקשה להארכת המעצר.
- ההליכים בתיק העיקרי
8. כתב האישום הוקרא ביום 5.5.2014, אך המענה נדחה מספר פעמים נוכח איחור בהעברת חומר החקירה מטעם המדינה וחילופי סנגור. שמיעת פרשת ההוכחות החלה רק ביום 10.11.2014, וזאת לאחר שתוקן כתב האישום על דרך הוספת ארבעה עדי תביעה. המשך שמיעת ההוכחות התקיים בדיון מיום 30.11.2014 לאחר שבמהלך אותו

החודש נדחה דיון בשל בקשה נוספת לעיון בחומר חקירה, ודיון נוסף בוטל בשל אילוצי בית המשפט. במהלך החודשים
ינואר עד מרץ 2015 נערכו מספר דיוני הוכחות נוספים כאשר במקביל הוגשו בקשות נוספות מטעם המשיבים שעניין
קבלת חומרי חקירה. בדיון ביום 3.3.2015 קבע בית המשפט קמא שני מועדי הוכחות נוספים במהלך חודש אפריל,
חרף התנגדותם של המשיבים.

תסקירי מעצר עדכניים

9. ערב הדיון בבקשה זו הוגשו תסקירי מעצר עדכניים מטעם שירות המבחן בעניינם של המשיבים 1 ו-2. בנוגע
למשיב 1 צוין כי הוא הסתגל ללא בעיות משמעת לכללי המעצר, שומר על יחסים טובים עם שאר העצורים ואף ממלא
תפקיד של תומך באלה הזקוקים לתמיכה ולסיוע. העובד הסוציאלי בבית הסוהר התרשם כי הוא עובר תהליך של שינוי
חיובי בתקופת מעצרו. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם שגישתו של המשיב מניפולטיבית, וכי רמת הסיכון להישנות
מקרים דומים מצדו לא פחתה. עוד נקבע שהמפקחים שהוצעו על ידו לא יכולים לעמוד במשימת הפיקוח, ולכן לא
הומלץ על שחרורו.

באשר למשיב 2 קבע שירות המבחן, כי לא חל שינוי בעמדותיו ובתפיסותיו לגבי מעצרו, למרות התרשמות
העובד הסוציאלי כי אף הוא עבר תהליך של שינוי חיובי בהתנהגותו. צוין, שמאז מעצרו הנוכחי המשיב הורשע בעבירה
של הדחה בחקירה, עליה הוא לא לוקח אחריות. לכן, נקבע כי לא ניתן לשלול רמת סיכון להישנות מעשים דומים
למיוחס למשיב ולפריצת גבולות. מתוך שתי חלופות המעצר שהציע המשיב, מפקחת אחת לא הגיעה לשתי פגישות
שנקבעו עמה, ולגבי השנייה נקבע שאינה מתאימה.

הבקשה להארכת מעצר ותגובת המשיבים

10. בקשת המדינה להארכת מעצר, בבקשתה ובדיון בעל-פה, נסמכת על מסוכנות המשיבים, הנלמדת ממהות
העבירות המיוחסות להם, כמפורט לעיל, ממספר העבירות ומביצוען בחבורה ותוך תכנון מקדים. המסוכנות מתחדדת
נוכח ההמלצות השליליות של שירות המבחן, שלא השתנו גם בתסקירים העדכניים, ונוכח עברם הפלילי המכביד, הכולל
ריצוי מאסרים ארוכים בגין עבירות סמים חמורות.

באשר להליך העיקרי הובהר, כי עד כה התקיימו שישה מועדי הוכחות, כאשר חלק מהמועדים שנקבעו נדחו
לבקשת ההגנה. צוין, כי נכון לעת הזו קבועים שני מועדי הוכחות לחודש אפריל ועוד ארבעה לחודש מאי. להערכת באת
כוח המדינה, בששת המועדים הקבועים צפויה התקדמות משמעותית בשמיעת התיק.

11. מנגד, טענו באי כוחם של שני המשיבים, כי הימשכות ההליכים בתיק נובעת מעיכובים מצד המבקשת
בהעברת חומרי החקירה להגנה, כאשר עדיין לא הכל הועבר. צוין שיש עוד עשרות עדים שצפויים להעיד, ולהערכתם
ההליכים צפויים להמשך עוד עת רבה.

המשיבים הדגישו את ההתרשמות החיובית של העובדים הסוציאליים מהתנהגות המשיבים ומהשינוי שניכר

בגישתם. בא כוחו של המשיב 1 טען, כי עמדת מרשו לגבי מעצרו זה לא השתנתה משום שהוא ממשיך לטעון לחפותו, ואין לזקוף זאת לחובתו. בא כוח המשיב 2 סבר שהתסקיר לגבי מרשו מצדיק את שחרורו, ולמצער את שליחתו לעריכת תסקיר נוסף ובדיקת חלופה נוספת.

12. בתגובה לטענות אלה, טענה באת כוח המדינה, כי העברת חומר החקירה הושלמה ב-16.2.2015, וכי אין חומר נוסף או שינוי בתעודות החיסיון. כל חומר נוסף שנתבקש לאחר מכן אינו בגדר חומר חקירה שהיה על המאשימה להעביר להגנה. המדינה מתנגדת לשליחת המשיב 2 לתסקיר מעצר נוסף בטענה שלא ניתן לתת בו אמון, ולכן ממילא לא יהיה ניתן לשחררו לחלופת מעצר.

דיון והכרעה

13. לאחר עיון בבקשה ושמיעת טענות הצדדים, אני נענה לבקשת המדינה להארכת מעצר המשיבים 1 ו-2 כמבוקש.

14. אכן, בהליך העיקרי בעניינם של המשיבים חלו עיכובים, ונראה שחלקם נבע מהתנהלות התביעה והמשטרה. כמו כן נראה כי למרות הניסיונות האחרונים לזרז את קצב התקדמות שמיעת התיק, הוא צפוי להימשך עוד תקופה לא מבוטלת.

15. עם זאת, המשיבים 1 ו-2 מואשמים בעבירות חמורות, המקימות חזקת מסוכנות. חזקה זו מתגברת נוכח נסיבות ביצוע העבירות ועברם הפלילי המכביד. לחובת המשיב 1 עומדות 3 הרשעות קודמות, בהן בעבירות יצוא, יבוא, מסחר והספקת סמים מסוכנים, בגין נגזרו עליו בעבר עונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות. לחובת המשיב 2 יש 9 הרשעות קודמות, בכללן בעבירות סמים, כמו גם רכישה או החזקת נשק שלא כדין, איומים ועבירות רכוש. בגין עבירות אלה הוטלו עליו בעבר 6 עונשי מאסר לתקופות שונות.

16. גם תסקירי המעצר העדכניים בעניינם של המשיבים אינם חיוביים. נקבעה בהם רמת מסוכנות גבוהה והעדר חלופות מעצר מתאימות. ככלל, נדרשים טעמים מבוססים וכבדי משקל לסטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן, וכאלה לא הוצגו (בש"פ 9354/02 מדינת ישראל נ' גידניאן (5.11.2002), בש"פ 3386/07 מדינת ישראל נ' אשד (18.4.2007)).

17. לאור האמור, ובשים לב לכך שמדובר בהארכת מעצר שניה בלבד, הכף נוטה נגד שחרור המשיבים 1 ו-2.

18. מעצרים של המשיבים 1 ו-2 מוארך אפוא ב-90 ימים החל מיום 14.4.2015, או עד למתן פסק דין בת"פ 26039-04-14, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ל' בניסן התשע"ה (19.4.2015).

ש ו פ ט